

HRADIŠŤAN A JURA Z HRADIŠŤA

Hradišťan jsem vždy považoval za sdružení folklóristů, kteří hrají hlavně taková ta roztahaná „vínečka bílá“ a *Okolo Hradišťa*. Teprve před několika málo lety jsem zjistil, že jde o něco víc a začal jsem Hradišťan poslouchat jako etnickou muziku. Zkrátka jsem s úžasem pozoroval jejich hru na africké nástroje a byl jsem rád, že už jsou pro mě něčím zajímavější. Když natočili desku s Vlastou Redlem prosadili se u mě navždy (já jsem na „čisté“ lidovky nikdy nebyl). Jura Pavlica udělal něco, co jsem si vždycky přál vidět v Telči – dal dohromady (aspoň na chvíli) roztočivné žánry a kapely v televizních pořadech Sešli se.

Kdo viděl hrát Hradišťan třeba s Butami, tomu se zkrátka chce žít tak nějak méně obvykle a více vesele. Pavlica je vůbec nepřehlédnutelná osobnost naší hudební scény. Po studiích hrával s Ulrychovými, v roce 1978 se stal primášem Hradišťanu. V moravské muzice se orientuje jako málokdo, ale není žádný ortodoxní lidovkář. Do své muziky načerpal vlivy z nejrůznějších stran, přesně ví jaká muzika kdy zněla a kde. Své hudební rozpětí dokládá sám, když přemýšlí, kterých věcí ze své tvorby si váží nejvíce: „*Byla vojna u Slavkova. To je první deska a do ní člověk vloží hodně energie. Potom až Pokoj vám. Vánoční deska s komorní filharmonií Leoše Janáčka. No a konečně Ozvěny duše. Dala by se sem přiřadit i Prší dešť jako společná nahrávka s Viklickým a Lapčikovou, společná deska s AG Flekem a třeba deska na texty Jana Skácela, která vyšla v Brně. To je deska soudobé muziky brněnských skladatelů Piňose, Štědrone, Miloše Ištvana a já jsem měl čest být třemi drobnými skladbami přiřazen k nim. Toho si považuji.*“ Hradišťan vznikl před 48 lety a hrál v Africe, Asii i Americe. Je tím nejlepším z našeho folklóru, ale i tím nejlepším z našeho afrického folklóru. Kdo loni slyšel vteřiny ticha po poslední písničce, nezapomene. Skřítek

OSADA BŘÍ MEDVĚDŮ SE OTŘÁSALA SMÍCHEM

Ten člověk je geniální. Kdo? Petr Stolař, hlavní osoba teplického Divadla v pytlí, které včera v noci po koncertě sehrálo volné pásmo "živých klipů" v představení Velmi vzdálení příbuzní Honzy Medvěda. To, co se odehrávalo necelé dvě hodiny na pódiu před štábem na náměstí byl prostě neopakovatelný zážitek. Nekonečný proud legrace, zurčivá sranda, erupce nápadů, gagů, salvy smíchu a výkřiky "bravo" a "skvělý". Gejzír absolutní divadelní improvizace strhnul diváky do naprosté euforie. Takový pětiminutový skandovaný potlesk ve stoje na závěr vystoupení nemělo v Telči ani slavné Dividýlko Slaný. „Děj“ zavedl diváky do typické romantické osady bří. Medvědů, kde si všichni si Ahoj, všichni jsou kamarádi, Sázava, igelit a tak. Jednotlivé epizodky byly skvěle vypořádané, takže obecenstvo do poslední chvíle netušilo, o jakou písničku se jedná a pak zařvalo smíchy jako na povel. Ještě teď mě bolí bránice. Navíc Petrovi stále nevěřím, že to byla jen improvizace, ale on se dušuje, že ano. Asi je to pravda. Viděl jsem scénář - ten má pouze pět řádek a je to vlastně jen kostra: Rom - Toronto, Vietnamec - Stánky atd. Také si na rozdíl ode mě nepamatuje, co vlastně hrál, musel jsem mu včera v noci vykládat některé vtipy a gagy, které před hodinou sám prováděl na pódiu a smál se jim, jako já před tím. "To se dostaneš do takové zvláštního stavu, euforie, stačí, když se chytanou diváci, pak již to jde samo," říká na vysvětlenou. Že je Petr "Stolky" Stolař geniální, výjimečný multitalent českého divadelnictví, to jsem věděl již od loňska, ale letos se překonal. Ne nadarmo se mu přezdívá "teplícký Bolek Polívka". Kdo to včera viděl, ví své, kdo to neviděl, má jedinečnou možnost: 4. - 5. září se koná v Teplicích folklórový festival, tam prý osada bří. Medvědů znovu ožije. GoGo

Pondělí 10.8.98

čapíčekový

Z P R A V O D A J

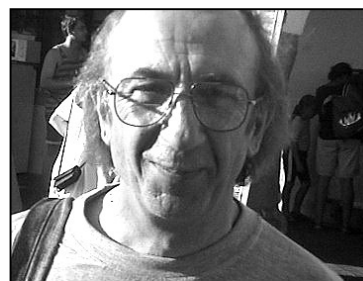
VČERA: TŘI ESA A JAVORY JAKO TRUMF

Lituji předskokany, kteří, jakoby pro svou nižší úroveň, nemají nárok na samostatný koncert. Včera na zámku to bylo přesně o tom. Každá z vystoupivších kapel je plnohodnotná a sklízí úspěchy na svých koncertech. Jenže zájem hudebníků a skupin vystoupit na zámku je tak obrovský, že se smíří i s rolí předskokanů. A tak se tam včera sešla čtyři esa, která se vzájemně nepřebila, ale naopak motivovala k lepším výkonům. Nejprve na jevišti nabila ostrými kulemi kapela P.O.L., což je Míra Ošanec a bývalý Jen tak. Hraje jim to výborně. Po nich následovalo eso žaludové, Devítka, která ve svém středu (takový ten vrchní žalud obrácený žlutou hlavičkou nahoru) skrývá zpěvačku Jindřišku (ta má také žlutou blondatou hlavičku) a hraje náramně hladivou muziku. Jaké jiné eso, než zelené, se dá přiřknout další skupině, Čtyřlístku. Nastupovali po Devítce a to byla těžká pozice (viz. teorie o předskokanech). Měli sice poněkud těžkopádnější rozjezd, ale stačilo na minutku rozesmát a odbourat zpěvačku Renatu, a už jim to šlapalo. Rozpálili to na pódiu jako nedávno v televizi, kde hráli jako pozvánka do Telče. A pak přišel vrchol, červené eso trumfově, dvojnásobně. Javory, jejichž křišťálová hudba má zvláštní schopnost - spojit všechny toulající se příjemné pocity v těle v jeden mohutný, takřka povznášející, proud pocitů. Nádhernému hlasu paní Hany se již dostalo mnoho přívlastků, ale on je navíc ještě morkový, protože když spustí, opouští krev i morek kostí a naskakuje takový příjemný mráz na zádech, kvůli kterému do Telče nejraději jezdím. Když zněla píseň Javory, určitě nás takových bylo včera na nádvoří více. Petr Ulrych se při vzpomínání na svou bigbitovou minulost tak rozškádlil, až prasknul dvě struny, což se mu prý nikdy nestalo. Zkrátka, Javory jsou jako víno. Čím starší, tím lepší a navíc, po požití nutí ke zpěvu. GoGo

KOVÁŘÍK NAŠEL KRÁSNOU T.

Nemyslím čarodějnicí Terestris z básně Ivana Blatného, ale Telč. Právě do Telče Miroslav Kovářík přiváží své oblíbené texty, zmíněnou *Terestris* nebo *Babičku po pitvě* Karla Hynka. Letos zazněl i hořký Ivan Diviš a hravý Miroslav Holub. Nechyběl Václav Hrabě. Navzdory divadlu na náměstí, musel jsem včera jít poslouchat známé básně na terasu. Večerní chlad, měsíc, studená tráva a jakoby zbrkle odhrkaný Hrabě. Teprve zvuk slov dává básním prchavý okamžik života. Co jsem se jich včera napolykal. Skřítek

VZÁCNÍ A NENÁPADNÍ HOSTÉ PRÁZDNIN V TELČI

Když se tak brouzdáte náměstím před koncertem, dívejte se trochu kolem. Může se Vám zdát, že uvidíte povědomou tvář a přijde Vám líto, že jenom tak prochází, nezahraje, nezazpívá. Takhle jste v sobotu mohli potkat Ivu Bittovou, kterou bychom na nádvoří pozvali opravdu rádi. Včera se Vám mohlo zdát, že vidíte třikrát. Nikoliv. To se přišli podívat Hugo, Matěj a Petr Formanovi (ten první není z rodiny), kteří právě operují v cihelně v Třešti. Vypadá to s nimi slibně. Více zítra. Skřítek

VELKÝ INFORMÁTOR

■ Tonino je specialista na kraťasy. Když je mu zima, převlékne se ze super krátkých (mini) do nadkoleních (midi).

■ **Jana:** "Marku, zalil bys mi, prosím, ten čaj?"
Marek: "A jaké to je?" **Jana:** "To je Proskurník na kašel." **Marek:** (zalévá podivné lístky vařící vodou) "Tak tady máš ten kurevnik!"

■ Pořadatelka Mája, předávající na pódiu květiny, chodí zásadně v modrém. Obměňuje pouze střih šatů a odstín. Nejen hráči bluegrassu vědí, že modrá (Mája) je dobrá.

■ Muzičkovi hořely housle. Tedy žině na smyčci. Tři dni nespál, hrál na intru a hrál tak rychle, až zavaril smyčec. Pravda je však jiná: spadl mu do žiní vajgl. Váš V.I.

BRIGÁDY ZA VOLŇASY

Dnes ráno z nepochopitelných důvodů přišlo málo brigádníků. Asi už není zájem o volňasy. Škoda. Dnes se třeba hrabala posekaná tráva v parku a je potřeba pomoci na zámku i na náměstí. Takže ráno v 8 před DDM!!! Nino

POZDRAV OD ROPÁKA

Renata, Skřítek, Gábina, Matěj, Pája, Inka, Martina, Klokan, Ondrové, Sloník, Lenky, Tom, Petra, Jitule, Karin, Míra, Modrá, Smích, Káťa, Harry, Jana, Mafo, Alena, Medvěd: Ahoj lidové, kteří mi dáváte sílu. Povedlo se mi prožít mezi některými z Vás 41 hodin, a přestože je to málo, užíval jsem si Vás z plných plic. Posílám poděkování a napojen na adresu VY se dívám na shon okolo sebe a pod vousy se směji. Byl bych však nerad, kdyby to vypadalo, že jsem Vás vysál a ujel. Věřím, že jste si mne taky trošku užili. Jinak znáte moji adresu, a tak dejte vědět. Místo rozloučení snad jen, že už jsem zase o rok starší, což mi nepřipomíná Silvestr, ale setkání tady, protože dokážu zapomenout na svět civilní a jsem VÁŠSVŮJ. Doopravdy nejde o koncerty, to by člověk mohl navštívit Juppárny nebo Lucernu, ale jde o VÁS a VY-MY jsme jen v Telči. Určitě nejsem sám, kdo při různých rozmluvách zavede řeč na Telč. Jednou je to v srdci a to nelze přehlížet. Jsem hrdý, že jsem mohl být na setkání u nás v Telči a děkuji za to. Ropák

CONTINUO: CIRKUS VITAE

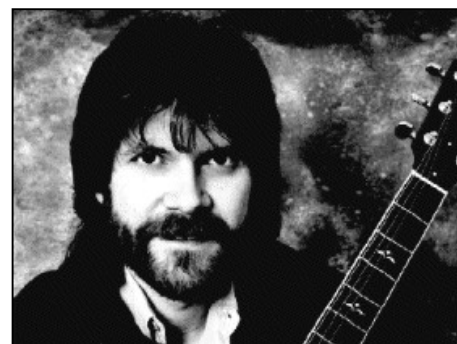
Divadlo Continuo je profesionální nezávislá divadelní skupina. Od roku 1995 působí v prostorách bývalé zemědělské usedlosti v jihočeské vesnici Malovice. Jádrem skupiny tvoří tři členové - Helena Štouračová, Pavel Štourač a Jan Brůček. Tvorbou Divadla Continuo vychází z mýtů, legend, pohádek a lidových písní. V jejich představeních hraje výraznou roli pohyb, hudba, loutky a výtvarné prvky. Představení **Cirkus vitae** je výsledkem společné práce Divadla Continuo, loutkáře a výtvarníka Szilárda Borárose, Českomoravské hudební společnosti a pouličního žongléra Vojty Vrtka. Hlavní myšlenkou představení **Cirkus Vitae** je touha navázat na tradice lidového pouličního jarmarečního divadla a zároveň zcela netradičně propojit klasické cirkusové techniky a postupy divadla loutkového. Hlavní důraz je kladen na propojení výtvarného a režijně-hereckého zpracování projektu. Představení je sledem samostatných, volně na sebe navazujících divadelně-cirkusových čísel-obrazů, spojených a doprovázených živou hudbou. Tyto obrazy vytvářejí ucelenou dramatickou linii, vedoucí diváka a vtahujícího ho do děje i v rámci otevřeného prostoru náměstí či ulice. Rozmanitost jednotlivých obrazů je podtržena využitím různorodých divadelních a výtvarných prostředků (loutky, chůdy, preparované objekty, expresivní kostýmy, kombinace živého ohně s umělým osvětlením). Kdo viděl loňská představení *Drakoni* nebo *Sygmur Clantanaray*, ví o co kráčí a že se jedná o nezapomenutelnou věc. **Tak tedy ve čtvrtek a v pátek, odpoledne i v noci na náměstí!!!**

CD Prázdniny v Telči

Tak jako loni i předloni, také letos natáčí zvukař Honza Friedl písničky pro nové CD z Telče. Těšte se, ale taky si kupte loňské a předloňské CD a MC, aby tomu novému nebylo na poliče smutno. K dostání jsou přes den před DDM a během koncertu v průjezdu u Jitule a to za velmi výhodnou cenu, dokonce bych řekl, že za cenu směšnou (ha, ha, ha). Neváhejte, protože nosiče rychle mizí. Není divu, když na nich najdete i Jana Hrubého nebo Teagrass.

Italský kytarista, který se před lety objevil i na Bárného festivalu Zpátky do Třeboně, je známý po celém světě a to nejen jako písničkář – hraje totiž také vážnou muziku. O jeho věhlasu a umu Vás nejlépe přesvědčí on sám, před tím si ovšem přečtěte několik špiček ze světového

tisku: „*Tenhle chlapík je rychlý jako blesk. Hraje bluegrassové špeky tak rychle, že znějí jako bzukot včel. Může dát výbornému kytaristovi lekci nebo tři.*“ **The Prescott Courier** „*Zběsílý vybrnkávač.*“ **Billboard** „*Beppe ukazuje měkké doteky a skvělý hudební cit.*“ **Guitar Player** „*Naplňuje obecnostvo nadšením jak výběrem písní, tak technikou hry, která je předvedena s dechberoucí virtuositou.*“ **Chitarre, Italy** „*CD Dialogs je vrcholem všeho, co si kdy dovolil. Výborné album, jedno z nejodporovanějších.*“ **Bluegrass Unlimited** „*Je jedním z nejlepších moderních specialistů na severoamerickou techniku hry.*“ **Il Lavoro, Italy** „*Gambetta ovládl bluegrassovou a americkou lidovou scénu. Jakoby jeho poslední inkarnací byl nějaký apalačský hráč.*“ **Public News, Houston Texas** „*Sóla Beppe Gambetty jsou pokaždé vítány ovacemi: jeden z nej... kytaristů, plný kontrastů v notách, které jdou ze srdce a jsou tříděny hlavou.*“ **Il Mucchio Selvaggio, Italy** „*Opanoval styl. Víc než to. Jeho láska k hudbě číší z každého drnkutí, z*

každé skvěle zahrané noty.“ **The Chapel Hill Newspaper** „*Dokázal, že člověk nemusí být Američan aby dokonale zvládl bluegrassovou kytaru.*“ **Le Cri Du Coyote, France** M&S

Beppe sbírá žirafy

Lépe řečeno – Beppe Gambetta vlastní sbírku žiraf. Kdysi od kohosi dostal první a než se nadál, staly se žirafy v nejrůznějších provedení (dřevo, keramika, plyš atd.) pravidelným dárkem. Aniž by je sbíral, nic jiného už nedostává. Český mandolinista v USA Radim Zenkl daroval Bepemu už několik žiraf a jeho bratr Vítek přijel dnes do Telče a povídá: „Taky jsem jednu koupil.“ Živou žirafu Beppe ještě nemá.

TEAGRASS MUSIC

Jeden z největších hudebních objevů posledních let. Ačkoliv mnozí čekají bluegrass, nejsou zklamáni, když slyší rumunské lidovky nebo židovské klazmery. A přitom tam trochu toho bluegrassu přece jenom je. Z vydaných desek (*Folklórní tvář, Cesta na jihovýchod*) je to všechno citit. Mandolinista Jiří Plocek začínal ve skupinách Vědro a Newgrass Quartet, určitě si ho pamatujete z Poutníků. V civilu je vědcem výzkumníkem a vlastní nakladatelství Gnosis Brno, které je jedním z nejdůležitějších producentů počinů u nás, protože se specializuje na vážnou hudbu a folklór, případně hudbu Jirkových kolegů. Mnozí hudbu Teagrassu řadí k world music. Jirka Plocek podotýká: „*My s Teagrassem nepatříme do středního proudu world music. Spojujeme žánry, které jsou okrajovější, jako je bluegrass a troška swingu, s etnickou muzikou. To, co děláme, nedělá zatím moc lidí, ale v Americe už k tomu dochází nějakou dobu a ti nejlepší bluegrassoví muzikanti znalost etnické hudby prokázali. Nejsme tedy jediní.*“ V minulosti postupně vzniklo několik Teagrassů s různým obsazením (původní bluegrassový v roce 1990, folklórní o dva roky později a současný před třemi lety). Snad tedy ještě platí, že kromě Jirky Plocka v kapele hraje Mišo Vavro na kytaru, Petr Surý (Cimbal Classic, Javory) na basu a hlavně Michal Zpěvák, který hraje na vše, do čeho se dá foukat: klarinet, saxofony, tarogáto a flétny.